

รายงานการวิจัย

เรื่อง

พฤติกรรมการเข้าเรียนไม่ตรงต่อเวลาของ
นักศึกษา ปวส.2 (ม.6)
สาขางานเทคโนโลยีงานเชื่อมและขึ้นรูปผลิตภัณฑ์โลหะ
แผนกวิชาช่างเชื่อมโลหะ วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

ผู้วิจัย

นายปกาศิต แจ่มสว่าง

แผนกวิชาช่างเชื่อมโลหะ วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อวิจัย : พฤติกรรมการเข้าเรียนไม่ตรงต่อเวลาของ นักศึกษา ปวส. 2 (ม.6)

แผนกวิชาเทคนิคโลหะ

ความรับผิดชอบ : นายปกาศิต แจ่มสว่าง

ปีการศึกษา : 2567

บทคัดย่อ

พฤติกรรมการเข้าเรียนไม่ตรงต่อเวลาของนักศึกษา ปวส. 2 (ม.6) แผนกวิชาเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี ในรายวิชา ออกแบบผลิตภัณฑ์โลหะ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 นั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สำนวณปัจจัยที่ทำให้นักเรียนเข้าชั้นเรียนสาย พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกการเข้าเรียน พบว่า นักศึกษากลุ่มที่ศึกษามีจำนวน 7 คน มีคะแนนเข้าชั้นเรียนในการตรงต่อเวลาดีขึ้นในทุกสัปดาห์ของการเรียน เมื่อทำการวิเคราะห์สัมพันธของคะแนนความรับผิดชอบต่อเวลาเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนดีกว่าเดิม

สรุปได้ว่า การตรงต่อเวลาเป็นการกระทำกิจกรรมใดๆ ที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตามกำหนดเวลา ซึ่งถือว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุด เมื่อเวลาผ่านไปแล้ว เราไม่สามารถเรียกกลับคืนมาได้ ดังนั้นเราต้องบริหารเวลาให้คุ้มค่าที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ถ้าหากปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ ไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมาเลย ก็จะเสียโอกาสในภายหลัง การที่จะมีความสุขที่สุด คือการรู้จักจัดการและมีการวางแผนการใช้เวลาในการทำกิจกรรมใดๆ ให้ถูกต้องและพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลาและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ทำให้ชีวิตมีความสุขตลอดจนอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคมได้ด้วยดี

กิตติกรรมประกาศ

จากการทำงานวิจัยในชั้นเรียนเล่มนี้ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ นายประสงค์ อุบลวัตร ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ที่ให้โอกาสในการทำงานวิจัยครั้งนี้ งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วย ความกรุณาของผู้ให้คำปรึกษาทุกท่าน ที่กรุณาให้คำปรึกษาและแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ ข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์จนกระทั่งได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

นายปกาศิต แจ่มสว่าง

เรื่อง	สารบัญ	หน้า
บทที่ 1 บทนำ		
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา		1
วัตถุประสงค์และเป้าหมายการวิจัย		1
สมมติฐาน		1
ขอบเขตการวิจัย		2
ตัวแปร		2
ประโยชน์ของการวิจัย		2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		
ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเอง		3
แนวคิดเกี่ยวกับวินัย		3
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการศึกษา		
ขอบเขตการวิจัย		13
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย		13
วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือ		13
การเก็บรวบรวมข้อมูล		14
การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์		14
บทที่ 4 ผลการวิจัยและการอภิปรายผล		15
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ		16
เอกสารอ้างอิง		17

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอนในแผนกวิชาเทคนิคโลหะ และปัญหาที่พบบ่อยคือปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงต่อเวลา เป็นปัญหามาจากพฤติกรรมของนักศึกษา ที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปัญหานี้ต้องหาวิธีการแก้ไขให้ถูกต้อง และนำมาปรับปรุงพฤติกรรม อันพึงประสงค์ของนักศึกษาในชั่วโมง จึงเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของครูผู้สอนทุกคน ที่จะแก้ไขปัญหานี้ เพราะเป็นปัญหา ที่ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียน เช่น ทำให้เกิดการหยุดการสอนในช่วงหนึ่ง เมื่อนักศึกษาที่มาสายเดินเข้าในชั้นเรียน ในขณะที่ทุกคนกำลังเรียน และเมื่อเข้าไปนั่งเรียนแล้ว ก็จะสอบถามก็จะสอบถามเพื่อนที่นั่งเรียนว่า อาจารย์สอนอะไรบ้าง ทำให้เกิดการพูดคุยในเวลาเรียน บางครั้งครูผู้สอนต้องเริ่มใหม่ ทำให้นักเรียนที่ตั้งใจเรียนอยู่ก่อนเกิดความเบื่อหน่าย

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ผู้วิจัยได้ทำการสอนในวิชา การออกแบบผลิตภัณฑ์โลหะ ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 (ม.6) แผนกวิชาเทคนิคโลหะ ในชั้นเรียนนี้มีนักศึกษากลุ่มที่เข้าเรียนสายประมาณ 15 – 20 นาที เป็นประจำ ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอน จึงเป็นปัญหาที่มาศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ปรับปรุงพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาของผู้เรียน กลุ่มเป้าหมายต่อไป

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการวิจัย

เพื่อแก้ไขปัญหาการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลา ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 (ม.6) แผนกวิชาเทคนิคโลหะ สาขางานเทคโนโลยีงานเชื่อมและขึ้นรูปผลิตภัณฑ์โลหะ วิชา การออกแบบผลิตภัณฑ์โลหะ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

สมมติฐาน

ผลการปรับปรุงพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลา โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรม นักศึกษารายบุคคล ชั้น ระดับชั้น ปวส.2 (ม.6) แผนกวิชาเทคนิคโลหะ ที่มีต่อรายวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์โลหะ ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาเทคนิคโลหะ ที่กำลังศึกษาใน วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี จำนวน 7 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ คือแบบประเมินพฤติกรรม และระดับผลการเรียน ของนักเรียนรายบุคคล

ตัวแปร

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องแทรกการใช้แบบสอบถามปัญหาในชั้นเรียน,แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนรายบุคคล
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลานักเรียน ชั้น ปวส.2 แผนกวิชาเทคนิคโลหะ

ประโยชน์ของการวิจัย

1. นักศึกษามีพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนในรายวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์โลหะ ที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เมื่อมีคะแนนตรงเวลามากขึ้น
2. นักศึกษามีพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนในรายวิชาอื่น ๆ ตรงเวลามากขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขอนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเอง
2. แนวคิดเกี่ยวกับวินัย
 - 2.1 ความหมายของวินัย
 - 2.2 ความสำคัญและความจำเป็นในการสร้างระเบียบวินัย
 - 2.3 โครงสร้างและขอบข่ายของวินัย
 - 2.4 แนวทางการสร้างวินัย

ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเอง

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2523:58 อ้างถึงในสรุจิต คำมะสอน 2542:16) ลักษณะวินัยในตนเอง มีความสำคัญต่อการแสดงออกทางจริยธรรมและคุณธรรมของบุคคลมากและอาจสำคัญมากกว่าลักษณะทางความรู้ดีชั่ว และความสามารถกระทำสิ่งดีชั่วด้วย ฉะนั้นการให้ความสนใจเกี่ยวกับกำเนิดและการเจริญเติบโตของจิต ลักษณะการมีวินัยแห่งตน จึงเป็นสิ่งจำเป็นในเรื่องนี้ นักจิตวิทยาพัฒนาการได้ให้ความสนใจมานานแล้ว และมีความเห็นว่าการมีวินัยแห่งตนอย่างถูกต้อง จึงเป็นหลักชัยของพัฒนาการทางจิตของบุคคลนั้นคือความมีวินัยแห่งตนเอง เป็นลักษณะสำคัญของผู้ที่บรรลุภาวะทางจิต ฉะนั้นการมีวินัยแห่งตน จึงสามารถใช้เป็นเครื่องมือวัดระดับพัฒนาการทางจิตของบุคคลได้ด้วยทฤษฎีที่สำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของวินัยแห่งตน มี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีของเมาเรอร์ (Mowrer) ว่าด้วยจุดกำเนิดของการควบคุมตน และทฤษฎีของเพคและแฮวิกเฮิสต์ (peck havighurst) ว่าด้วยพัฒนาการแรงจูงใจทางจริยธรรม ซึ่งยึดการควบคุมของ อีโก้ และซูเปอร์อีโก้เป็นหลัก

แนวคิดเกี่ยวกับวินัย

2.1 ความหมายของวินัย

จากพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 (774) ได้ให้ความหมายของวินัยหมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผนข้อบังคับปฏิบัติ

อมรา เล็กเริงสินธุ (2540 : 205-206) ได้กล่าวถึงระเบียบ หมายถึง ข้อบังคับต่างๆที่

โรงเรียนกำหนดขึ้นให้นักเรียนปฏิบัติตาม เช่น ระเบียบการเข้าเรียนตรงต่อเวลา ระเบียบเป็นสิ่งที่ทำให้คนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ

วินัย คือ การควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นไปในทางที่พึงปรารถนา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และบุคลิกภาพให้เป็นที่น่าพึงปรารถนาของสังคม วินัยที่ดี คือ การที่บุคคลรู้จักการปกครองตนเองและกระทำตามระเบียบข้อบังคับต่างๆด้วยความสมัครใจ เพราะได้เห็นคุณค่าว่า การปฏิบัติตามระเบียบนั้นจะนำมาซึ่งความมีระเบียบและความสงบสุขในสังคม

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ม.ป.ป.: 73) วินัยนักเรียน หมายถึงความประพฤติของนักเรียนโดยนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งหรือระเบียบหรือระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน นอกจากนี้ยังรวมถึงการให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเอง หรือเห็นพ้องกับข้อบังคับที่กำหนดไว้เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย อันจะนำมาเพื่อความเสมอภาคและเกิดความสันติสุขแก่สมาชิกในโรงเรียนเกี่ยวกับเรื่องวินัยคุณธรรมและจริยธรรม

กรมวิชาการ (2542 ก:21 อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน 2548 :19) ให้ความหมายของวินัยว่า หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อตกลงที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้บุคคลประพฤติปฏิบัติในการดำรงชีวิตร่วมกัน เพื่อให้อยู่อย่างราบรื่น มีความสุข ความสำเร็จ โดยอาศัยการฝึกให้รู้จักการปฏิบัติตน รู้จักควบคุมตนเอง

ธน วุฒิเกียรติไพบูลย์ (2524 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548 : 20) กล่าวว่าวินัย หมายถึง ระเบียบแบบแผน ข้อปฏิบัติและข้อบังคับที่กำหนดไว้ เพื่อใช้เป็นหลักในการปฏิบัติ หากไม่ปฏิบัติตาม อาจเกิดความเสียหาย หรือความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นเหตุให้เกิดความผิดและถูกลงโทษในที่สุด

สมบุญ สิมห์คำป้อง (2542:36 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548:16) สรุปความหมายของคำว่าวินัย หมายถึง คุณลักษณะที่อยู่ภายในบุคคล ที่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเอง ให้ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนตามที่สังคมกำหนดเอาไว้ โดยให้ถือว่าเป็นการบังคับให้กระทำ

วินัย พัฒนรัตน์และคณะ (ม.ป.ป.:9 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548 : 20) ได้ให้ความหมายความมีระเบียบวินัยหมายถึง การปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับและกติกาต่างๆ ที่สังคมกำหนดขึ้นเพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ และใช้ควบคุมความประพฤติ ของคนในสังคม เช่น กฎหมาย คำสั่ง คำประกาศระเบียบโรงเรียน เป็นต้น

รุจิร ภูสาระ และคณะ(ม.ป.ป. อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน 2548:20) ได้กล่าวไว้ว่าความมีระเบียบวินัย หมายถึง กติกา กฎ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือข้อกฎหมายกำหนดไว้เป็นแนวปฏิบัติของคนในสังคม เพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยเช่น กฎ ลูกเสือ เป็นต้น

สุรจิต คำมะสอน (2548: 20) จากความหมายของวินัยที่ผ่านมาข้างต้นสรุปได้ว่าวินัยหมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผน และข้อบังคับของสังคม ดังนั้นการส่งเสริมวินัยให้

นักเรียน จึงควรครอบคลุมถึงการส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้สามารถประพฤติ ปฏิบัติตนในระเบียบแบบแผนและข้อบังคับของสถานศึกษาและสังคมได้อย่างเหมาะสม

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

“...การมีวินัย มีความสามัคคี และรู้จักหน้าที่ ถือกันว่าเป็นคุณสมบัติสำคัญประจำตัวของคนทุกคน แต่ในการสร้างเสริมคุณลักษณะสามข้อนี้ จะต้องไม่ลืมนึกว่าวินัย สามัคคี และหน้าที่นั้น เป็นไปทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งย่อมให้คุณหรือให้โทษได้มากเท่า ๆ กันทั้งสองทาง เพราะฉะนั้น เมื่อจะอบรมจำเป็นต้องพิจารณาให้ถ่องแท้แน่ชัดก่อนว่าเป็นวินัย สามัคคี และหน้าที่ที่ดี คือปราศจากโทษ เป็นประโยชน์ เป็นธรรม ไม่เคลือบแฝงไว้ด้วยสิ่งชั่วร้าย เช่น วินัย ก็ต้องไม่ใช่วินัยเพื่อตน เพื่อหมู่คณะของตนเท่านั้น ต้องเป็นวินัยเพื่อคนทุกคน เพื่อคนส่วนใหญ่ เป็นวินัยที่ถูกต้อง ที่เป็นการสร้างสรรค์ ทำนองเดียวกัน การสามัคคีกันทำการหรือทำหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งก็จะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์เกื้อกูล มิใช่เพื่อการเพิ่มพูนประโยชน์เฉพาะพวกตน แล้วเบียดเบียนผู้อื่นให้เดือดร้อนเสียหาย จึงเห็นได้ว่าการสร้างวินัย สามัคคี และความรู้จักหน้าที่ให้แก่เยาวชนต้องกระทำด้วยความเพ่งพินิจอย่างละเอียดถี่ถ้วนเป็นพิเศษ มิฉะนั้นจะไม่บังเกิดผลที่พึงประสงค์หรือชั่วร้าย อาจกลับกลายเป็นการทำลายอนาคตและความเจริญมั่นคงของชาติไปได้...” (พระราชดำรัส พระราชทานแก่ผู้บังคับบัญชาลูกเสือในโอกาสเข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทและรับพระราชทานเหรียญลูกเสือสดุดี ณ ศาลาดุสิดาลัย พระราชวังดุสิต 12 กรกฎาคม 2526)

“...ครูที่แท้นั้น เป็นผู้ทำแต่ความดี คือ ต้องหมั่นขยันและอดสาหะพากเพียร ต้องเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ ต้องหนักแน่นอดกลั้นและอดทน ต้องรักษาวินัยสำรวมระวังความประพฤติปฏิบัติของตนให้อยู่ในระเบียบแบบแผนที่ดีงาม ต้องปลื้มตัวปลื้มใจจากความสำเร็จและความสนุกสนานรื่นเริงไม่สมควรแก่เกียรติภูมิของตน ต้องตั้งใจไม่มั่นคงแน่วแน่ ต้องรักษาความจริงใจ ต้องเมตตาหวังดี ต้องวางใจเป็นกลาง ไม่ปล่อยใจไปตามอคติต้องอบรมปัญญาให้เพิ่มพูนสมบูรณ์ขึ้นทั้งด้านวิชาการและความฉลาดรอบรู้ในเหตุผล...” (พระราชทานแก่ข้าราชการครูอาวุโส วันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ.2523)

2.2 ความสำคัญและความจำเป็นในการสร้างระเบียบวินัย

อมรา เล็กเริงสินธุ (2540: 205-206) ระเบียบวินัยเป็นสิ่งสำคัญ ดังนี้

- 1) วินัย เป็นสิ่งที่ช่วยให้คนสามารถควบคุมตนเอง การที่นักเรียนมีวินัย และสามารถควบคุมตนเอง จะมีผลดีในขณะที่เป็นนักเรียนสามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในระเบียบวินัยในชั้นเรียน ทำให้การดำเนินงานของครูในชั้นเรียนเป็นไปด้วยดี
- 2) วินัยจะช่วยเตรียมตัวเด็กสำหรับการดำเนินชีวิตในภายหน้า เพื่อเป็นสมาชิกที่สร้างความมีระเบียบ และความสงบสุขในสังคม
- 3) ประเทศใดที่มีพลเมืองมีระเบียบวินัย ประเทศนั้นสามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

4) ระเบียบวินัย เป็นสิ่งจำเป็นในระบอบประชาธิปไตย ระเบียบในระบอบประชาธิปไตยไม่ควรเป็นสิ่งที่บังคับมาจากเบื้องบนแต่เพียงอย่างเดียว หากควรเป็นสิ่งที่ตระหนักจากภายในแต่ละบุคคล

พนัส หันนาคินทร์ (2526 : 239) วินัยเป็นกฎข้อปฏิบัติที่ใช้ควบคุมความประพฤติของคน เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบในสังคม ดังนั้น ระเบียบวินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญ มีผู้เสนอความสำคัญของระเบียบวินัยไว้หลายท่าน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้ วินัยช่วยเสริมสร้างให้ผู้ปฏิบัติตามเกิดความรู้สำนึก และความเคยชินที่จะประพฤติปฏิบัติตนไปในทางที่ดีงาม เป็นมาตรฐานระหว่างความประพฤติของกลุ่มบุคคลผู้ปฏิบัติงานในองค์กร ช่วยเตรียมตัวนักเรียนสำหรับการดำเนินชีวิตในอนาคต จะได้ใช้สิทธิ เสรีภาพและความรับผิดชอบอย่างถูกต้อง ช่วยสร้าง และรักษาไว้ซึ่งสภาพการณ์อันจำเป็นต่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน หากขาดระเบียบวินัย การดำเนินงานของโรงเรียนจะเต็มไปด้วยอุปสรรค

เชาว์ มณีวงศ์ (168) ช่วยให้นักเรียนควบคุม ดูแลตนเองและสังคมส่วนรวมได้ด้วยความสงบสุขเกิดสภาพแวดล้อมที่ดีในการเล่าเรียน การทำงาน ช่วยนำคนไปสู่การทำ ความดี ความเจริญ เว้นข้อห้ามทำตามคำสั่งบางประการเพิ่มพลังในการทำงาน เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของงาน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน สังคมเป็นสุขร่วมเย็น ดังนั้นพอสรุปความสำคัญของวินัยได้ว่า วินัยช่วยให้คนมีระเบียบในตนเอง ลดความขัดแย้ง เกิดความสามัคคี ดำรงตนอยู่ในสังคม และทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

ประดิษฐ์ อนุประมัย (2518 อ้างถึงใน น.ส. ทิววรรณ แสงพันธ์ 2542: 12) กล่าวถึงความสำคัญของวินัยไว้ว่า เมื่อบุคคลอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ย่อมมีความคิดเห็น และพฤติกรรมต่าง ๆ กัน ถ้าปล่อยให้บุคคลสามารถแสดงพฤติกรรมทุกอย่างได้ตามความพอใจ สังคมก็จะเกิดความสับสนวุ่นวายเนื่องจากแต่ละคนก็ทำในสิ่งที่ตนพอใจเท่านั้น ดังนั้นการมีกฎเกณฑ์หรือระเบียบจำกัดพฤติกรรมของบุคคลไว้บ้างจะช่วยให้กลุ่มคนหรือสังคมดังกล่าวอยู่ด้วยกันอย่างเรียบร้อยมากขึ้น วินัยมิได้หมายถึงกฎเกณฑ์ หรือระเบียบข้อบังคับเฉพาะกลุ่มบุคคลเท่านั้น ยังหมายถึงกฎเกณฑ์หรือระเบียบวินัยภายในตัวบุคคลด้วย ในกลุ่มสังคมใดที่มีสมาชิกมีวินัยในตนเองมากแสดงว่ากลุ่มสังคมนั้นประกอบไปด้วยสมาชิกที่มีความรับผิดชอบมาก ในกรณีนี้วินัยในสังคมอาจไม่ต้องสร้างขึ้นมากนัก เช่นโรงเรียนใดมีนักเรียนที่มีวินัยในตนเองมาก คือรู้ว่าตนเองจะต้องมาโรงเรียนเวลาเท่าใด จะออกจากโรงเรียนได้เมื่อใด ควรแต่งกายอย่างไร ควรแสดงกิริยามารยาทกับครูอาจารย์อย่างไร และควรมีหน้าที่ในฐานะนักเรียนอย่างไร เป็นต้น โรงเรียนนั้นแทบจะไม่ต้องสร้างวินัยขึ้นมาบังคับเพื่อให้นักเรียนต้องปฏิบัติตามอีกเลย แต่โดยความเป็นจริงแล้วจะพบว่านักเรียนในโรงเรียนหนึ่ง ๆ นั้นมาจากสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน บางคนไม่เคยได้รับการฝึกให้มีวินัยมาก่อนเลย บางคนเคยได้รับการฝึกอบรมให้มีวินัยในตนเองมาแล้ว บางคนขาดการดูแลดูแลเอาใจใส่ด้านการอบรมสั่งสอนให้มีวินัย ฉะนั้นจึงจำเป็นอยู่เองที่โรงเรียนจะต้องสร้างวินัยขึ้นมาเป็นระเบียบข้อบังคับให้ทุกคน

ปฏิบัติตามเหมือนกัน เช่น ระเบียบการแต่งกาย อันได้แก่การไว้ทรงผม การแต่งเครื่องแบบ การสวมถุงเท้าและลักษณะของรองเท้า หรือวินัยภายในห้องเรียน อันได้แก่การไม่นำขนมหรืออาหารมารับประทานในห้องเรียน ไม่คุยหรือเล่นกันเสียงดังในเวลาเรียน และไม่นอนหลับในขณะที่ครูกำลังสอน

ศุภนิธย์ วัฒนธาดา (2518 อ้างถึงใน ทิวาวรรณ แสงพันธ์ 2542: 13) ได้สรุปถึงความจำเป็นที่จะต้องมีวินัยไว้ดังนี้

- 1) ช่วยให้นักเรียนเป็นผู้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม
- 2) ช่วยสร้างความรับผิดชอบแก่บุคคล
- 3) ช่วยสร้างความสามัคคีปรองดองในหมู่คณะ
- 4) ช่วยส่งเสริมหลักประชาธิปไตยทุกคนจะต้องรับผิดชอบต่อควบคุมตนเอง
- 5) ช่วยให้ครูและนักเรียนอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข
- 6) ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จตามจุดหมาย

สุรางค์ จันทน์เอม (2524 อ้างถึงใน น.ส.ทิวาวรรณ แสงพันธ์ 2542: 13) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างวินัยที่สำคัญมี 4 ประการคือ

- 1) เด็กจะต้องประพฤติตนในสิ่งที่ดีและขจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา
- 2) เด็กจะต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับการกระทำดีและความพึงพอใจกับการกระทำไม่ดี นั่นคือให้เด็กพอใจที่จะปฏิบัติในสิ่งที่ดีควรหลีกเลี่ยงการปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ดี ไม่ควร
- 3) เด็กจะต้องกระทำความดีจนกระทั่งเกิดความเคยชิน หรือเกิดเป็นนิสัยโดยไม่ต้องมีใครแนะนำ
- 4) เด็กจะต้องเรียนรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่ดี ไม่พึงปรารถนาของสังคม

ดังนั้นเมื่อกล่าวถึงระเบียบวินัยจำเป็นที่จะต้องกล่าวถึงกฎและระเบียบควบคู่กันไป ด้วยเพราะที่ใดจะมีระเบียบวินัยได้ทีนั้นจะต้องมีกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ตั้งไว้ ประโยชน์ของกฎเกณฑ์ที่สำคัญ

มี 2 ประการ คือ ประการแรก เป็นสิ่งที่ทำให้เด็กเรียนรู้ถึงมาตรฐานของการปฏิบัติ ที่จะทำให้สังคมที่เขาอยู่อาศัยยอมรับ ประการที่สอง เป็นตัวที่หยุดยั้งพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาได้

นวลศิริ เปาโรหิต (2520อ้างถึงใน น.ส. ทิวาวรรณ แสงพันธ์ 2542: 13) ได้กล่าวไว้ว่า วินัยจัดว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อเด็ก เพราะวินัยเป็นเครื่องช่วยแนะแนวทางความประพฤติของเด็ก ความมุ่งหมายที่แท้จริงของวินัยก็คือ การที่เด็กเกิดความต้องการที่จะทำสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์แก่สังคมด้วยตนเองวินัยที่แท้จริงนั้นไม่ใช่การบังคับให้กระทำตาม แต่เป็นเกณฑ์ที่วางไว้เพื่อให้ทุกคนในสังคมได้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ

วินัยที่สูงที่สุด คือ การมีวินัยในตนเอง ซึ่งได้แก่การรู้จักปกครองตนเอง ควบคุม และแนะนำตนเองให้ประพฤติในทางที่พึงงามอยู่เสมอ

มาโนช ตันชวานิชย์ (2525 อ้างถึงใน น.ส.ทิวาวรรณ แสงพันธ์ 2542:13) เขียน บทความให้เห็นถึงคุณค่าของระเบียบวินัย กับความสงบเรียบร้อยของส่วนรวมไว้ว่าในการอยู่ร่วมกันของสังคมแต่ละกลุ่มประกอบด้วยคนจำนวนมาก ซึ่งมีพื้นฐานระดับการศึกษา ความรู้ จิตใจ การอบรม ความนึกคิดแตกต่างกัน ความต้องการสิ่งต่างๆ ในการดำรงชีวิตก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย นอกจากนี้ผลประโยชน์ของแต่ละกลุ่มก็ไม่ตรงกัน แต่จะให้สังคมอยู่อย่างอิสระตามความพึงพอใจ เป็นไปไม่ได้

ความสับสนวุ่นวายในสังคมย่อมเกิดขึ้นไม่มีสิ้นสุด เพื่อความสงบเรียบร้อยของคนส่วนรวมในการอยู่ร่วมกัน จึงต้องมีระเบียบแบบแผนควบคุมความประพฤติของบุคคลในสังคม หรือจะกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่าระเบียบแบบแผนข้อบังคับ ข้อปฏิบัติทั้งปวงเรียกว่าวินัย วินัยเป็นสิ่งที่ควบคุมให้บุคคลประพฤติปฏิบัติต่อกันเป็นไปด้วยความเรียบร้อยของสังคมนั้นๆ เช่น สมาชิกของสังคมต้องปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของทางราชการที่กำหนดไว้ นักกีฬาต้องปฏิบัติตามกติกาในการแข่งขัน นักเรียน นิสิต นักศึกษา ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาที่กำหนด พระสงฆ์ต้องปฏิบัติตามศีลหรือวินัยที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติ ข้าราชการพลเรือนและทหารต้องปฏิบัติตามวินัยเป็นต้น การมุ่งให้การศึกษาแก่พลเรือนให้มีวิชาความรู้ และมีสุขภาพทั้งร่างกายและใจสมบูรณ์ยังไม่เป็นการเพียงพอ ต้องมุ่งผลผลิตคนให้มีวินัยรู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติด้วย

อารี รังสินันท์ (2529 อ้างถึงใน น.ส. ทิวาวรรณ แสงพันธ์ 2542 :14) ความจำเป็นของระเบียบวินัยมี 4 ข้อ คือ

- 1) จำเป็นเพื่ออยู่ร่วมกันในสังคม คนจะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ก็ต่อเมื่อเขาได้เรียนรู้ถึงเกณฑ์ หรือมาตรฐาน ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคมนั้นเสียก่อน
- 2) จำเป็นสำหรับที่จะให้บุคคลบรรลุถึงวุฒิภาวะ เด็กจะต้องสร้างบุคลิกภาพแห่งความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งได้แก่การควบคุมตนเอง การพึ่งตนเองและความอดทน หากเด็กไม่ได้รับการฝึกในด้านระเบียบวินัย เขาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความอดทนและพึ่งตนเองได้ยาก
- 3) จำเป็นที่จะให้คนรู้ผิดชอบชั่วดีทำในสิ่งอันควรและไม่ทำในสิ่งที่ไม่ควร
- 4) จำเป็นสำหรับความมั่นคงทางอารมณ์ของเด็ก เด็กอาจจะไม่แน่ใจว่าเขาควรทำอะไรได้แค่ไหน เพราะเขาขาดประสบการณ์ ระเบียบวินัยจะเป็นเกณฑ์ หรือเป็นแนวทางให้เขาปฏิบัติ เขาจะสบายใจและไม่สับสนเมื่อเขาทราบว่า เขาควรทำ เขาก็จะมีความมั่นคงในอารมณ์เกิดขึ้น

2.3 โครงสร้างและขอบข่ายของวินัยนักเรียน

การวิจัยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของวินัยนักเรียนไว้ ดังนี้

2.3.1 วินัยการตรงต่อเวลา

ความหมายของการตรงต่อเวลา

พนัส หันนาคินทร์และคณะ (2542 : 60 อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน 2548: 27)

ได้ให้ความหมายการตรงต่อเวลาไว้ว่า หมายถึงการทำงานหรือทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้สำเร็จตามกำหนดเวลา

วินัย พัฒนรัตน์ และคณะ (ม.ป.ป. :16 อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน 2548 :27)

ได้สรุปว่าการตรงต่อเวลาหมายถึงการทำงานหรือการปฏิบัติหน้าที่ให้ตรงเวลาหรือทันเวลาตามที่กำหนด การฝึกให้ตรงต่อเวลาเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างควมมีระเบียบวินัย

รุจิณี ภูสาระ และคณะ (ม.ป.ป. : 29 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548: 27)

กล่าวไว้ว่าการตรง ต่อเวลา หมายถึงการทำกิจกรรมใดๆให้สำเร็จไปตามที่กำหนดไว้ ไม่ผิดวันประกันพรง และเมื่อรู้ว่าทำสิ่งใดล่าช้า กว่าที่กำหนดก็ไม่นิ่งนอนใจควรรีบทำงานนั้นให้สำเร็จ เพื่อมิให้ล่าช้ากว่ากำหนดมากกว่าเดิม

สวัสด์ ปทุมราช (ม.ป.ป.:2 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548: 27)ได้ให้คำจำกัด

ความการตรงต่อเวลาหมายถึง การปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดให้เสร็จตามที่กำหนด เช่นนักเรียนทำแบบฝึกหัดส่งทันตามเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง

สรุปได้ว่า การตรงต่อเวลาเป็นการกระทำกิจกรรมใดๆ ที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตามกำหนดเวลา ซึ่งถือว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดเมื่อเวลาผ่านไปแล้ว เราไม่สามารถเรียกกลับมามีค่าได้อีก ดังนั้นเราต้องบริหารเวลาให้คุ้มค่ามากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ถ้าหากปล่อยเวลาให้

ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ ไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมาเลย ก็จะเสียโอกาสในภายหลัง การที่จะมีความสุขที่สุด คือการรู้จักจัดการและมีการวางแผนการใช้เวลาในการทำกิจกรรมใดๆให้ถูกต้อง และพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลาและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ทำให้ชีวิตมีความสุขตลอดจนอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคมได้ด้วยดี

2.4 แนวทางการสร้างวินัย

ศราวุธ ดาบลาอำ (2539) การสร้างวินัยในตนเอง : วินัยนั้นเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ และความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ สังคมมนุษย์จำเป็นต้องมีวินัยเพื่อทำให้เกิดระบบระเบียบ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความสงบสุข และความเจริญก้าวหน้าแก่ชีวิตและสังคม วินัยนั้นก่อนอื่นต้องเริ่มจากตนเองก่อนเป็นอันดับแรก

.....คนที่มีวินัยต่อตนเองคือ
เมื่อจิตสำนึกของคุณ
บอกให้ทำอะไรบางอย่างแล้ว
คุณไม่ได้เถียงมัน...

วินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรม โดยเกิดจากรู้สึกมองเห็นคุณค่าในการปฏิบัติด้วยตนเอง มิได้เกิดจากอิทธิพลภายนอก เช่น ระเบียบ คำสั่ง การบังคับ ถึงแม้จะมีอุปสรรคก็ยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรมนั้น

การสร้างวินัยให้ตนเอง

คุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยในตนเอง

1. มีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่หลอกลวงตนเองและผู้อื่น
2. มีความรับผิดชอบ ความตั้งใจที่จะทำงานและติดตามผลงานที่ได้กระทำแล้ว
3. เคารพในสิทธิของผู้อื่น
4. มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม
5. มีลักษณะมุ่งมั่นอนาคต
6. ความเป็นผู้นำ สามารถนำ ชักจูง แก้ปัญหา และดำเนินกิจกรรมของกลุ่มไปสู่เป้าหมายที่กำหนด และรับผิดชอบต่อกลุ่มได้
7. มีความตรงต่อเวลา รู้จักกาลเทศะ
8. มีความเชื่อมั่นในตนเอง เชื่ออำนาจภายในตนเอง
9. มีความอดทนขยันหมั่นเพียร มีจิตใจเข้มแข็งไม่ยอมแพ้อุปสรรคที่เกิดขึ้น
10. รู้จักเสียสละและมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
11. ยอมรับการกระทำของตน

การฝึกหัด มีวิธีการดังนี้

1. มีกฎเกณฑ์ในชีวิตประจำวัน เช่น การทำอะไรเป็นเวลา และสม่ำเสมอ มิให้ขาดเป็นต้น
2. ต้องหลีกเลี่ยงการคบอย่างใกล้ชิดกับผู้ที่ขาดระเบียบวินัย เพราะอาจจูงใจให้เกิดการกระทำอะไรนอกกฎเกณฑ์และระเบียบที่ดีได้
3. การทำกิจการงานใดไม่ว่าเล็กน้อยหรือใหญ่ ควรฝึกให้เป็นระเบียบ ไม่ยุ่งเหยิง สับสน ควรตระหนัก27 ข้อปฏิบัติ เพื่อหยุดนิสัยชอบผัดวันประกันพรุ่ง
4. เสมอว่ามีระเบียบเป็นเครื่องแสดงถึงความเจริญของจิตใจ

27 ข้อปฏิบัติ เพื่อหยุดนิสัยชอบผัดวันประกันพรุ่ง

1. จุดที่ยากที่สุดคือการเริ่มต้น
2. ให้จัดบันทึกระยะเวลาที่ต้องใช้ไปในการทำงานแต่ละชิ้น
3. การฝึกที่จะแบ่งงานออกเป็นส่วนใหญ่ ๆ
4. ฝึกให้รู้สึกเสมอว่า ขั้นตอนต่างๆ ที่คุณกำหนดไว้ “ต้องเป็นไปตามแผน”
5. จำไว้ว่า แม้เวลาเพียงแค่ 5 นาที ก็อาจจะทำงานอะไรบางอย่างได้เสร็จสิ้น
6. หากคุณรู้สึกว่า ไม่ค่อยจะมีเวลาเลย ให้ลองตื่นเช้าสักครึ่งชั่วโมงหรือหนึ่งชั่วโมง หากว่าคุณต้องการตื่นมาวิ่งออกกำลังกายและหากทำได้ คุณจะพบว่าจริงๆ แล้วคุณยังมีเวลาเหลืออีกพอสมควรเลยทีเดียว
7. หัดจัดสถานที่ทำงานให้เป็นระเบียบเรียบร้อย จะช่วยให้คุณประหยัดเวลาได้มากและทำงานได้เร็วขึ้น
8. พยายามเอาสิ่งไม่จำเป็นออกไปให้พ้นจากบริเวณที่จะทำงาน
9. ในบางครั้ง เราไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเริ่มทำงานจากส่วนแรกเสมอไปหากว่าพิจารณาดูแล้ว พบว่ามันค่อนข้างยาก เราอาจจะข้ามไปทำส่วนที่ง่ายกว่าก่อนก็ได้
10. แต่ในทางกลับกัน คนอีกกลุ่มหนึ่งกลับชอบที่จะทำงานส่วนที่ยากที่สุดเสียก่อน เพราะรู้สึกว่า หากทำส่วนที่ยากไปเสร็จสิ้นแล้ว ส่วนที่เหลืออยู่ก็คงไม่ใช่ปัญหาอีกต่อไป
11. ฝึกที่จะกำหนดเส้นตายให้กับตัวเอง ในการทำงานแต่ละชิ้น
12. หัดบอกคนอื่นเกี่ยวกับเส้นตายนั้นๆ ที่คุณได้กำหนดขึ้น ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นได้อีกทางหนึ่ง เพราะหากคุณทำไม่เสร็จตามที่บอกไว้ก็จะทำให้ไม่กล้าสู้หน้าคนที่เคยบอกไว้นั่นเอง
13. พยายามบอกกับตัวเองว่า “หากทำงานไม่เสร็จภายใน 5 โมงเย็น ก็จะต้องยกเลิกแผนการทั้งหมดสำหรับคืนนี้” วิธีค่อนข้างได้ผลดีกับคนส่วนใหญ่
14. สำหรับทุกๆ เส้นตายที่กำหนดไว้ หากคุณทำได้ตามนั้นก็อย่าลืมที่จะให้รางวัลกับตัวเอง
15. พยายามทำงานทันทีที่มาถึงมือคุณ ยิ่งทำได้มากเท่าไร โอกาสที่งานใดๆ จะเสร็จล่าช้าก็แทบจะไม่มีอีก
16. ลองถามตัวเองว่า “ยังมีวิธีอื่นที่ง่ายกว่าหรือเปล่า?” บางครั้งคุณอาจจะทำให้งานใดๆ ยากกว่าที่มันเป็นจริง เช่น การจัดงานเลี้ยง คุณอาจจะเลือกที่จะทำของหวานที่ยุงยาก แทนที่จะเลือกใช้ผลไม้ที่ลดขั้นตอนไปได้อีกมาก
17. ถามตัวเองว่า “สิ่งที่แย่ที่สุดที่จะเกิดขึ้นหากเราลงมือทำอะไรไปสักอย่างคืออะไร?” เช่น การที่คุณเลือกที่จะใช้เวลาในวันเสาร์ทั้งวันหมดไปกับการทำงานให้เสร็จ แต่ก็ดีกว่าการที่ต้องมานั่งกังวลมากกว่าว่าจะทำเสร็จหรือไม่ ในวันอาทิตย์เพียงวันเดียว

18. ไม่ต้องทำอะไรเลย! นั่งลง แล้วเอางานมากองไว้ตรงหน้าสัก 15 นาที ทำสมาธิ แล้วจึงลงมือทำงาน

19. เชื่อความรู้สึกของคุณ เมื่อใดก็ตามที่มีความรู้สึกว่าคุณกระตุ้นให้รับใช้พลังงาน ตรงนี้ในการทำงานให้สำเร็จ คนบางส่วนมักจะหัวเราะเยาะคนที่ใช้ความโกรธเป็นแรงกระตุ้น ให้ทำงาน หากแต่ความจริงเราจะรู้สึกดีขึ้น หากได้ระเบิดพลังงานส่วนเกินออกไป

20. หาเหตุผลที่เหมาะสมที่จะมาเป็นตัวกระตุ้นตัวคุณเอง

21. มองโลกในแง่ดี ตัวอย่างเช่น หากพ่อคุณโทรฯ มาบอกว่าท่านจะมาหาคุณช้ากว่า ที่นัดไว้ราวครึ่งชั่วโมง ให้ใช้เวลาช่วงที่รอนั้นทำงานอะไรก็ได้ที่เหมาะสม

22. ให้คิดเสมอว่าอาจจะเกิดปัญหาใดๆ ได้เสมอ เช่น หากคุณไปเที่ยวและในขากลับ ลูกคุณเกิดป่วยขึ้นมา ก็อาจจะทำให้คุณต้องล่าช้าไปบ้าง ทางที่ดีคุณจึงควรเริ่มทำอะไรก็ตาม เสียก่อนเวลาที่กำหนดไว้เล็กน้อย

23. หากคุณเป็นบุคคลจำพวกที่มักรู้สึกกังวลเมื่อทำงานใกล้จะเสร็จ ให้คิดว่าคุณทำดีที่สุดแล้ว ไม่มีใครที่ทำทุกอย่างได้สมบูรณ์แบบ

24. หากได้สัญญาไว้กับใครว่าจะให้คำตอบในเรื่องใดๆ แล้วคุณยังไม่ได้ทำการตัดสินใจ ให้โทรฯ หรือส่งข่าวไปแจ้งให้บุคคลนั้นๆ ทราบว่า “คุณยังไม่ได้ตัดสินใจ” ซึ่งจะทำให้ไม่รู้สึกผิดคำพูด

25. นึกไว้ว่าคุณไม่ใช่บุคคลเดียวที่ทำงานได้ดี ดังนั้นให้รู้จักแบ่งงานให้คนอื่น หรือจ้างให้ใครมาทำงานส่วนที่ต้องการแทนที่จะทำเองทั้งหมด หรืออาจทำการต่อรองกับเพื่อน เช่น หากเธอมาช่วยจัดการแฟ้มเอกสารให้ คุณก็จะช่วยติดตั้งคอมพิวเตอร์ให้

26. ใช้เวลาสำหรับการพักผ่อนเพื่อการพักผ่อนเสมอ คนที่ชอบผัดวันประกันพรุ่งมักจะใช้เวลาที่ควรจะใช้พักผ่อนไปทำงาน ด้วยความกังวลว่า พรุ่งนี้จะมีเวลาพอที่จะมาทำงานหรือเปล่า?

27. บางครั้งการผัดผ่อนก็มีเหตุผลในตัวเอง เช่น การที่คุณยังไม่ส่งโบว์ชัวร์ที่ท่องเที่ยวไปให้เพื่อนตามที่ได้สัญญาไว้ ก็อาจเป็นเพราะคุณยังไม่พร้อมที่จะเดินทางไปไหนในช่วงนี้

การมีวินัยในตนเองถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาตนเองและเมื่อเราปฏิบัติบ่อยๆ อาจทำให้เกิดเป็นนิสัยที่มีระเบียบวินัยและเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิตที่จะนำไปสู่ความประสบความสำเร็จในอนาคต

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

ในการดำเนินการวิจัย เรื่อง การสำรวจการเข้าเรียนสายของนักเรียนระดับชั้นปวส.2 แผนกวิชาเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือ
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ระดับชั้น ปวส.2 (ม.6) แผนกวิชาเทคนิคโลหะ ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคลพบุรี ปีการศึกษา 2567 จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ คือแบบบันทึกคะแนนพฤติกรรมนักศึกษารายบุคคล

วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ผลงานวิจัย ผลงานการค้นคว้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องศึกษารูปแบบของการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย
2. สร้างแบบบันทึกคะแนน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณา
3. นำแบบบันทึกที่ได้รับคำแนะนำไปปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับจริง
4. นำแบบบันทึกคะแนนฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จากการเช็คเวลาเรียนในชั้นเรียนตลอดภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากใบเช็คเวลาเรียนในชั้นเรียนตลอดภาคเรียนของนักศึกษาชั้น ปวส.2 แผนกวิชาเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี ปีการศึกษา 2567 วิเคราะห์โดย จำนวนนับ และค่าร้อยละ โดยมีการแบ่งช่วงของคะแนนดังนี้

- 8 - 10 หมายความว่า เข้าชั้นเรียนตรงต่อเวลามากเสมอ
- 3 - 7 หมายความว่า เข้าชั้นเรียนตรงต่อเวลาระดับปานกลาง
- 1 - 2 หมายความว่า เข้าชั้นเรียนตรงต่อเวลาระดับน้อยที่สุด
- 0 หมายความว่า ไม่มาเรียน

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาพฤติกรรม การปรับพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงต่อเวลาของนักเรียน ระดับ ปวส. 2 (ม.6) แผนกวิชาเทคนิคโลหะ ในรายวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์โลหะ

จากการวิเคราะห์ผลจากการประเมินพฤติกรรม ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย สามารถปรับปรุงตนเองเมื่อทราบข้อตกลงเบื้องต้นในการเข้าชั้นเรียนที่ตรงเวลา กับครูผู้สอนแล้ว ซึ่งจากข้อมูลที่บันทึกไว้ นักศึกษาสามารถปรับปรุงพฤติกรรมของตนเอง โดยการเข้าเรียน พบว่ามีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น โดยนักเรียนพยายามปรับตัวและมาเข้าเรียนตรงเวลาตามที่ตกลงกันไว้ในทุก ๆ ครั้งที่มีการเรียนการสอน จากการสังเกต นักศึกษามีความภาคภูมิใจต่อคะแนนการเรียนมากขึ้น และการพัฒนาตนเองได้อย่างชัดเจน และครูผู้สอนได้ชมเชยให้คะแนนพิเศษในแต่ละครั้งที่นักเรียนมีการตั้งคำถามระหว่างเรียน จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถแก้ปัญหาในเรื่องการเข้าเรียนไม่ตรงเวลาของนักเรียนได้ดีอีกแนวทางหนึ่ง

นักศึกษากลุ่มที่ศึกษามีจำนวน 7 คน มีคะแนนเข้าชั้นเรียนในการตรงต่อในระดับดีขึ้นเป็นลำดับ ในแต่ละสัปดาห์

ครูผู้สอนควรหันมาให้ความสนใจในเรื่องการเป็นผู้ตรงต่อเวลาให้กับนักศึกษา ตั้งแต่อยู่ในวัยเรียนเพื่อประโยชน์ในการทำงานในอนาคต เพราะการเป็นผู้ตรงเวลาจะสามารถทำให้มีคุณธรรม จริยธรรมด้านอื่นพัฒนาง่ายขึ้น และเป็นคุณธรรมที่สถานประกอบการต้องการมากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเข้าเรียนไม่ตรงต่อเวลาของนักศึกษา ปวส. 2 (ม.6) แผนกวิชาเทคนิคโลหะ ในรายวิชา ออกแบบผลิตภัณฑ์โลหะ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สรรวจปัจจัยที่ทำให้นักเรียนเข้าชั้นเรียนสาย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาเทคนิคโลหะ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบบันทึกคะแนนประกอบด้วย แบบบันทึกคะแนน รายชั่วโมงตลอดภาคเรียน และสถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ จำนวนนับ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

การจัดการเรียนการสอน รายวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์โลหะ ให้กับ นักศึกษา ปวส. 2 (ม.6) แผนกวิชาเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกการเข้าเรียน พบว่า นักศึกษากลุ่มที่ศึกษามี จำนวน 7 คน มีคะแนนเข้าชั้นเรียนในการตรงต่อเวลาดีขึ้นในทุกสัปดาห์ของการเรียน เมื่อทำการวิเคราะห์สัมพันธภาพของคะแนนความรับผิดชอบต่อเวลาเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนดีกว่าเดิม

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการการวิจัยพบว่า โดยรวมนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับ ดีขึ้น จากเดิม เมื่อยังไม่สนใจเรียน ไม่ตรงต่อเวลา มีความสอ ดคล้อง สวัสดิ์ ปทุมราช (ม.ป.ป.:2 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548: 27)ได้ให้คำจำกัดความการตรงต่อเวลาหมายถึง การปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดให้เสร็จตามที่กำหนด เช่นนักเรียนทำแบบฝึกหัดส่งทันตามเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง

สรุปได้ว่า การตรงต่อเวลาเป็นการกระทำกิจกรรมใดๆ ที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตามกำหนดเวลา ซึ่งถือว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุด เมื่อเวลาผ่านไปแล้ว เราไม่สามารถเรียกกลับมาคืนได้ ดังนั้นเราต้องบริหารเวลาให้คุ้มค่ามากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ถ้าหากปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ ไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมาเลย ก็จะเสียโอกาสในภายหลัง การที่จะมีความสุขที่สุด คือการรู้จักจัดการและมีการวางแผนการใช้เวลาในการทำกิจกรรมใดๆ ให้ถูกต้องและพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลาและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ทำให้ชีวิตมีความสุขตลอดจนอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคมได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

บรรณานุกรม ตัวอย่างงานวิจัย ' . [Online].www.fve.ac.th/car/2555/term1/036.pdf.2565,
มกราคม 12.

ตัวอย่างงานวิจัย [Online].swis.act.ac.th/html_edu/act/temp_emp_research/507.pdf.
2564,มกราคม 12.

ตัวอย่างงานวิจัย ' . [Online]. ptcs.ac.th/aoi1.pdf. 2563, มกราคม 12.

ตัวอย่างงานวิจัย [Online].www.ilovektech.com/research/RE_SH/SH10.pdf. 2563, มกราคม
12.

ตัวอย่างงานวิจัย ' . [Online].www.sl.ac.th/html_edu/sl/temp_emp_research/443.pdf.
2564,มกราคม 12.

ตัวอย่างงานวิจัย [Online].www.nkt.ac.th/images/sub_1312684940/v2.pdf. 2564, มกราคม
12.

ตัวอย่างงานวิจัย ' . [Online]. www.smtech.ac.th/pdf/1327294890.pdf.2555, มกราคม 12.

บทความวิจัย. [Online]. <http://www.oknation.net/blog/ma-sd52/2009/08/11/entry-2>.
2562, กุมภาพันธ์

ภาคผนวก